

ข้อมูลพื้นฐานและประชากรที่ทำการศึกษา

ลักษณะทั่วไปของอำเภอจะนะ

จากการรวบรวมของแผนกปกครองที่ว่าการอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา เมื่อปี ๒๕๒๐ ได้รายงานถึงประวัติและสภาพท้องที่อำเภอจะนะไว้ดังต่อไปนี้^๑

๑. ประวัติศาสตร์ อำเภอจะนะเป็นเมืองโบราณคู่กันกับเมืองเทพา เดิมหัวเมืองตั้งอยู่ที่บ้าน "วังใต้" ตำบลนาทวี ปรากฏตามตำนานเมือง นครศรีธรรมราช ซึ่งกล่าวไว้ว่า เมื่อ พ.ศ.๑๕๔๘ พระสมมวังใต้แต่งเรือ ๔ ลำให้แยกออกไปเป็นเจ้าเมือง ๑๐ เมือง มีเมืองจะนะ และเมืองเทพาด้วย และชื่อเมืองจะนะก็มีปรากฏในประชุมพงสาวดารภาคที่ ๑๕ สมัยอาณาจักรศรีวิชัย พ.ศ.๑๔๐๐-๑๕๒๓ สมัยต่อมาได้มีการทำสงครามกับชนชาติมาลายู ถูกชนชาติมาลายูยกทัพมาชิงเมืองชัยภูมิของเมืองจะนะ ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลวังใต้ ต่อมาได้พิจารณาเห็นว่า เมืองวังใต้คงไม่เหมาะสมในการจัดตั้งรับศึก จึงได้ย้ายมาตั้งที่บ้าน "ในเมือง" (ตำบลเป็ยะ อำเภอจะนะ ในขณะนั้นซึ่งมีซากคูเมือง เป็นหลักฐานปรากฏอยู่) และที่ตั้งเมืองใหม่นั้นมีดินชุมแสงอยู่มาก ดินชุมแสงนี้ ภาษามลายูเรียกว่าดิน "เจาะเนาะ" จึงได้มีบางท่านกล่าวอ้างว่าชื่ออำเภอจะนะ เป็นเสียงเรียกเพี้ยนมาจากคำว่า "เจาะเนาะ" เป็น "จะนะ" หากพิจารณาด้วยเหตุผลแล้วก็ไม่น่าจะเป็นเช่นนั้นได้ เพราะชื่อเมืองจะนะได้ปรากฏในประวัติศาสตร์มาแต่สมัยศรีวิชัย ดังได้กล่าวอ้างมาในตอนต้นแล้ว

---

^๑แผนกปกครอง, ที่ว่าการอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา, รายงานข้าราชการอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา, " ๒๕๒๐, (อัครสำเนา).

ครั้ง พ.ศ. ๒๓๒๙ ได้โปรดเกล้าฯ ให้ยกเมืองจนะ เมือง เทพา ขึ้นกับเมืองสงขลาจนถึงสมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว ได้จัดตั้งมณฑลเทศาภิบาล จึงแยกเมืองจนะจากเมืองสงขลา ตั้ง เป็นอำเภอ เรียกว่า อำเภอจนะ ตั้งตัวอำเภอที่อำเภอนาทวี แต่ปรากฏว่าสถานที่ตลอดจนการคมนาคมไม่เหมาะสมแก่การปกครอง จึงย้ายอำเภอจนะมาตั้งที่ตำบลบ้านนา และเรียกอำเภอบ้านนาตามชื่อของตำบล แต่ปรากฏว่าชื่อนี้ไปพ้องกับอำเภอบ้านนา ในจังหวัดนครนายก จึงได้เปลี่ยนเป็นอำเภอจนะตามเดิม และได้ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านนามาจนทุกวันนี้

๒. ลักษณะท้องที่ของอำเภอจนะ อำเภอจนะอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของตัวจังหวัดที่ว่าการอำเภอ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านนา มีทางหลวงแผ่นดินสายสงขลา - นาทวี ผ่านห่างจากที่ว่าการอำเภอประมาณ ๑ กิโลเมตร มีทางแยกเข้าสู่อำเภอตรงหลักกิโลเมตรที่ ๓๗ ขณะนี้ศูนย์เครื่องมือกลจังหวัดสงขลาตั้งทางหลวงต่อจากทางแยกเข้าอำเภอ ด้านหลังที่ว่าการอำเภอจะนะผ่านไปถึงอำเภอเทพา ระยะทางประมาณ ๓๑ กิโลเมตร และไปบรรจบกับถนนสายโคกโพธิ์-ปัตตานี ที่อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี นอกจากนี้มีทางรถไฟสายใต้จากกรุงเทพมหานคร-สถานีสุโขทัย ผ่านอำเภอจนะที่สถานีรถไฟจนะ

อำเภอนี้มีเนื้อที่ประมาณ ๔๒๒ ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อเขตอำเภอเมืองสงขลา และทะเลหลวง
ทิศใต้	ติดต่อเขตอำเภอเทพา และอำเภอนาทวี
ทิศตะวันออก	ติดต่อทะเลหลวงและอำเภอเทพา
ทิศตะวันตก	ติดต่อเขตอำเภอหาดใหญ่ และเขตอำเภอสะเดา

ลักษณะภูมิประเทศ สภาพพื้นที่ทางด้านทิศใต้และทิศตะวันออกเป็นควนเขาและมีป่าไม้เบญจพรรณ ด้ดมาจากควนเขาเป็นพื้นที่ราบตอนกลาง จนไปจบทะเลหลวงทางทิศตะวันออก และทิศเหนือ

ดินฟ้าอากาศ อากาศอบอุ่นตลอด เนื่องจากได้รับความอบอุ่นจากทะเลหลวง ลมน้ำ ล้ำคัญมี ๒ สายคือ ลมคลองสะกอม ตั้งต้นจากภูเขาน้ำค้าง ตำบลประกอบ อำเภอ นาทวี ไหลผ่าน

ตำบลทับช้าง ตำบลสะทอน ตำบลท่าประดู่ ตำบลนาทวี ในอำเภอนาทวี และตำบลขุนตึกหวาย ตำบลท่าหมอไทร ตำบลบ้านนา ตำบลสะกอม อำเภอจะนะ ไปออกอ่าวไทยที่ตำบลสะกอม ลำคลองนี้เป็นเส้นแบ่งเขตอำเภอจะนะกับอำเภอเทพา กว้างประมาณ ๕๐-๑๐๐ เมตร ยาวจากสถานีรถไฟท่าแมงลัก เขตอำเภอเทพา และตำบลสะพานไม้แก่นของอำเภอจะนะประมาณ ๑๒ กิโลเมตร และลำคลองนาทับ ต้นน้ำเกิดจากเขาไฟไหม้ เขาไม้ไผ่ ตำบลนาท้าว อำเภอจะนะ เป็นลำธารเล็ก ๔ สาย ไหลผ่านตำบลนาท้าว ตำบลป่าชิง ตำบลจะโหนด ตำบลคลองเปยะ ตำบลนาทับ มารวมกันที่หมู่ที่ ๖ ตำบลบ้านนา ผ่านไปออกอ่าวไทยที่ตำบลนาทับ มีเรื่อนต์ขนาดเล็กรั้งไปมาได้ตลอดปี ริมฝั่งลำคลองทั้ง ๒ ฝั่งนี้มีบ้านเรือนราษฎรสวนทุ้งนา ตั้งอยู่ริมฝั่งตลอดสาย

ทรัพยากรธรรมชาติ มีเหมืองแร่ดีบุก ๕ เหมือง อยู่ในท้องที่ตำบลท่าหมอไทร อำเภอจะนะ แร่ที่ผลิตได้นำไปจำหน่ายที่จังหวัดภูเก็ต มีป่าคุ้มครอง ๑ แปลง ป่าไม้สงวน ๗ แปลง มีเนื้อที่ ๑๒๑,๔๑๕ ไร่ นอกจากนี้ยังมีการประมง บริเวณที่ทำการประมงมีตำบลนาทับ ตำบลบ้านนา และตำบลสะกอม ซึ่งเป็นหมู่บ้านริมทะเล จำนวนราษฎรที่ทำการประมงประมาณ ๑,๔๕๐ คน เรือ มีรายได้จากการประมงน้ำเค็ม จับกุ้ง ปลาในอ่าวไทย ได้ปีละประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ ตัน

จำนวนพลเมือง จากผลการสำรวจเมื่อสิ้นเดือนมิถุนายน ๒๕๒๐ มีพลเมืองทั้งสิ้น ๕๔,๓๐๘ คน เป็นชาย ๒๔,๖๘๒ คน เป็นหญิง ๒๙,๖๒๖ คน

๓. การปกครอง ได้แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๓ ตำบล ๑๒๓ หมู่บ้านคือ ตำบลบ้านนา ๑๕ หมู่บ้าน ตำบลสะกอม ๔ หมู่บ้าน ตำบลน้ำขาว ๑๑ หมู่บ้าน ตำบลขุนตึกหวาย ๔ หมู่บ้าน ตำบลนาทับ ๑๐ หมู่บ้าน ตำบลจะโหนด ๑๐ หมู่บ้าน ตำบลคลองเปยะ ๑๐ หมู่บ้าน ตำบลนาท้าว ๑๐ หมู่บ้าน ตำบลป่าชิง ๔ หมู่บ้าน ตำบลลู ๔ หมู่บ้าน ตำบลแค ๗ หมู่บ้าน ตำบลท่าหมอไทร ๔ หมู่บ้าน ตำบลสะพานไม้แก่น ๔ หมู่บ้าน มีเขตสุขาภิบาล ๑ แห่ง ในเขตชุมชนมุสลิมที่ตั้งว่าที่การอำเภอ ยกฐานะเป็นสุขาภิบาลเมื่อ ๒๖ มกราคม ๒๕๐๐ มีเนื้อที่ ๑๐๕ ตารางกิโลเมตร

๔. การคมนาคม มีการคมนาคมติดต่อกับจังหวัดและตำบลต่าง ๆ ดังนี้

โดยทางรถไฟ มีทางรถไฟสายใต้ กรุงเทพฯ - สุโงโกลักผ่าน ระยะทางจากสถานีรถไฟจะนะถึงสถานีรถไฟหาดใหญ่ประมาณ ๘๐ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทาง ๒ ชั่วโมง

โดยทางรถยนต์ มีทางหลวงแผ่นดินสาย ๔๐๘๖ ผ่าน ระยะทางจากอำเภอจะนะถึงอำเภอเมืองสงขลา ตามเส้นทางสาย สงขลา - นาทวี ประมาณ ๓๗ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทาง ๕๐ นาที

โดยทางเรือ จากบ้านสะกอม ตำบลสะกอม โดยรถยนต์ถึงตลาดอำเภอเมืองสงขลา ระยะทางประมาณ ๓๔ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทาง ๓ ชั่วโมง

การติดต่อระหว่างอำเภอกับตำบล และตำบลกับหมู่บ้าน ใช้ถนนดินลูกรังติดต่อกันได้ทุกหมู่บ้าน ทุกตำบล

๔. การอาชีพและธุรกิจ ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งทำรายได้ให้ดีพอสมควร เนื่องจากลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวปนทราย เหมาะแก่การเพาะปลูก การทำนามีเนื้อที่นาทั้งหมด ๔๕,๑๒๑ ไร่ การทำสวนผลไม้ มีส้มจุก ส้มเขียวหวาน เงาะ และผลไม้อื่น ๆ มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๓๘๓ ไร่ การทำสวนยางพารามีเนื้อที่ประมาณ ๑๖,๓๔๓ ไร่ แต่ยังเป็นยางพื้นเมืองประมาณครึ่งหนึ่ง นอกนั้นเป็นยางพันธุ์ ซึ่งขณะนี้กำลังส่งเสริมให้ปลูกยางพันธุ์ การทำสวนมะพร้าว มีเนื้อที่ปลูกประมาณ ๓,๐๐๐ ไร่ การเลี้ยงสัตว์มีการเลี้ยงทุกครัวเรือน เช่น โค สุกร เป็ด ไก่ การอุตสาหกรรมมีโรงสีข้าวเล็ก ๕๑ โรง โรงพิมพ์ ๑ โรง โรงมหรสพ ๑ โรงเหมืองแร่ดีบุก ๔ เหมือง การพาณิชย์กรรม มีร้านค้าทั่วไปประมาณ ๔๒๐ ร้าน

๖. การศึกษาและการศาสนา การศึกษาของอำเภอนี้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เนื่องจากประชาชนส่วนมากนับถือศาสนาอิสลาม สนใจภาษาไทยน้อย และที่พูดไทยไม่ได้ประมาณ ๓ เปอร์เซ็นต์ มีโรงเรียนรัฐบาล ๑ แห่ง โรงเรียนสังกัดองค์การฯ ๕๐ แห่ง โรงเรียนราษฎร์ ๑ แห่ง โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม ๒๒ แห่ง โรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ ๑ แห่ง

การศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ๗๕ เปอร์เซ็นต์ นอกนั้นนับถือศาสนาพุทธ มีมัสยิด ๔๕ มัสยิด วัดพุทธ ๑๔ วัด สำนักสงฆ์ ๑๑ แห่ง

๗. การสาธารณสุข มีโรงพยาบาล ๑ แห่ง สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ๑ แห่ง สถานีอนามัยตำบล ๖ แห่ง สำนักงานผดุงครรภ์ประจำหมู่บ้าน ๔ แห่ง

๘. การสาธารณสุขภาค การไฟฟ้า มีองค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ดำเนินการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่ประชาชนในตลาดชุมชนเท่านั้น การประปา มีการประปาของสุขาภิบาลจระนะ ๑ แห่ง

๙. การสหกรณ์ มีกลุ่มสหกรณ์ ๒๘ กลุ่ม มีสมาชิก ๗๔๔ คน

๑๐. การรักษาความสงบและความปลอดภัย ในท้องที่อำเภอจระนะ มีสถานีตำรวจภูธรประจำตำบล ๑ แห่ง

ประชากรที่ทำการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบภาวะการเจริญพันธุ์ของสตรีไทยและสตรีไทยมุสลิมในเขตอำเภอจระนะ จังหวัดสงขลา" ได้ใช้ข้อมูลที่สำรวจไว้แล้วซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานของโครงการพัฒนาชนบทแบบผสมผสาน ที่ทำการวิจัยร่วมกันระหว่างคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และกองอนามัยครอบครัว กระทรวงสาธารณสุข ที่ได้ทำการสำรวจในเขตอำเภอจระนะ จังหวัดสงขลา โดยทำการเก็บข้อมูลในระหว่างเดือน มิถุนายน ๒๕๒๐ ผู้วิจัยได้คัดเลือกประชากรที่ทำการศึกษิตามขอบเขตที่ต้องการศึกษา จึงได้กลุ่มประชากรที่ศึกษาทั้งสิ้น ๗๗๔ คน เป็นสตรีไทย ๓๔๑ คน และสตรีไทยมุสลิม ๓๔๗ คน ซึ่งมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังจะกล่าวต่อไปนี้เป็น

ตารางที่ ๑ อัตราส่วนร้อยละของสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ตกเป็นตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	สตรีไทย		สตรีไทยมุสลิม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑๕ - ๑๙	๑๑	๒.๘	๔๔	๑๑.๖
๒๐ - ๒๔	๖๕	๑๖.๗	๘๒	๒๑.๒
๒๕ - ๒๙	๗๘	๑๙.๙	๗๔	๑๙.๑
๓๐ - ๓๔	๗๖	๑๙.๔	๖๕	๑๖.๘
๓๕ - ๓๙	๘๖	๒๒.๐	๔๘	๑๕.๐
๔๐ - ๔๔	๗๕	๑๙.๒	๖๓	๑๖.๓
รวม	๓๙๑	๑๐๐.๐	๓๘๗	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๑ พบว่าสตรีไทยที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ ๓๕-๓๙ ปี ซึ่งมีถึงร้อยละ ๒๒.๐ รองลงมาอยู่ในกลุ่มอายุ ๒๕-๒๙ ปี, ๓๐-๓๔ ปี และ ๓๕-๓๙ ปี ซึ่งมีร้อยละใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ ๑๙.๙, ๑๙.๔ และ ๑๙.๒ ตามลำดับ ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ ๒๐-๒๔ ปี ซึ่งมีถึงร้อยละ ๒๑.๒ รองลงมาอยู่ในกลุ่มอายุ ๒๕-๒๙ ปี มีร้อยละ ๑๙.๑ นั่นคือโครงสร้างทางอายุของสตรีไทยนั้น เป็นประชากรที่มีวัยสูงมากกว่ากลุ่มสตรีไทยมุสลิม โดยเฉลี่ยสตรีไทยที่ตกเป็นตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย ๓๑.๖ ปี ขณะที่สตรีไทยมุสลิมมีอายุเฉลี่ย ๒๙.๗ ปี

ตารางที่ ๒ อัตราส่วนร้อยละของสามีสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ตกเป็นตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	สตรีไทย		สตรีไทยมุสลิม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑๕ - ๑๙	๑	๐.๒	๕	๑.๓
๒๐ - ๒๔	๒๔	๖.๔	๔๘	๑๒.๕
๒๕ - ๒๙	๕๒	๑๓.๓	๗๑	๑๘.๓
๓๐ - ๓๔	๖๑	๑๕.๖	๕๕	๑๔.๒
๓๕ - ๓๙	๘๖	๒๒.๐	๘๖	๒๒.๓
๔๐ - ๔๔	๘๒	๒๑.๐	๖๙	๑๗.๘
๔๕ ปีขึ้นไป	๘๕	๒๑.๕	๕๓	๑๓.๓
รวม	๓๕๑	๑๐๐.๐	๓๘๗	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๒ พบว่าสามีสตรีไทยที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ ๓๕-๓๙ ปี ซึ่งมีถึงร้อยละ ๒๒.๐ รองลงมาอยู่ในกลุ่มอายุ ๔๕ ปีขึ้นไปและกลุ่มอายุ ๔๐-๔๔ ปี ซึ่งมีร้อยละใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ ๒๑.๕ และ ๒๑.๐ ตามลำดับ ในขณะที่สามีสตรีไทยมุสลิมที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ ๓๕-๓๙ ปี ซึ่งมีถึงร้อยละ ๒๒.๓ รองลงมาอยู่ในกลุ่มอายุ ๒๕-๒๙ ปีมีร้อยละ ๑๘.๓

ส่วนใหญ่ของสามีสตรีไทยที่เป็นตัวอย่งนั้นมีอายุมากกว่าสตรีไทยมุสลิม โดยเฉลี่ยสามีของสตรีไทยมีอายุ ๓๗.๕ ปี ขณะที่สามีสตรีไทยมุสลิมมีอายุเฉลี่ย ๓๔.๗ ปี

ตารางที่ ๓ อัตราส่วนร้อยละของสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ตก เป็นตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	สตรีไทย		สตรีไทยมุสลิม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีการศึกษา	๒๗	๖.๔	๗๓	๑๘.๔
ป.๑ - ป.๔	๓๔๓	๘๗.๗	๓๐๕	๗๘.๘
สูงกว่า ป.๔	๒๑	๕.๔	๔	๒.๓
รวม	๓๙๑	๑๐๐.๐	๓๘๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๓ พบว่าสตรีไทยที่ตก เป็นตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษา ป.๑-ป.๔ ซึ่งมีถึง ร้อยละ ๘๗.๗ ในขณะที่มีเพียงร้อยละ ๗๘.๘ สำหรับสตรีไทยมุสลิม และเมื่อเปรียบเทียบกันในระดับการศึกษาเดียวกัน สตรีไทยมุสลิมมีอัตราส่วนร้อยละของผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาสูงกว่าสตรีไทยและ ร้อยละของผู้มีการศึกษาระดับ ป.๑-ป.๔ และ สูงกว่า ป.๔ ต่ำกว่าสตรีไทย

ตารางที่ ๔ อัตราส่วนร้อยละของสามีสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ตก เป็นตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	สามีสตรีไทย		สามีสตรีไทยมุสลิม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีการศึกษา	๑๘	๔.๖	๖๗	๑๗.๓
ป.๑ - ป.๔	๓๒๙	๘๔.๑	๓๑๐	๘๐.๑
สูงกว่า ป.๔	๔๔	๑๑.๓	๑๐	๒.๖
รวม	๓๙๑	๑๐๐.๐	๓๘๗	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔ พบว่า สามีของสตรีไทย และสตรีไทยมุสลิม ที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษา ป.๑ - ป.๔ ในอัตราใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ ๘๔.๑ และร้อยละ ๘๐.๑ ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่รองลงมาของสามีสตรีไทยมีการศึกษาสูงกว่า ป.๔ ร้อยละ ๑๑.๓ ในขณะที่กลุ่มรองลงมาของสามีสตรีไทยมุสลิมไม่มีการศึกษา ร้อยละ ๑๗.๓

สำหรับระดับการศึกษาของสามีนี้ พบว่าไม่สู้จะแตกต่างกันมากนักในระดับการศึกษาระดับ ป.๑ - ป.๔ แต่ความแตกต่างปรากฏให้เห็นในกลุ่มของผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา และได้รับการศึกษา สูงกว่า ป.๔ คือ สามีของสตรีไทยมุสลิมจะมีร้อยละที่ไม่ได้รับการศึกษา และเรียนสูงกว่า ป.๔ ต่ำกว่าสามีของสตรีไทย

ตารางที่ ๕ อัตราส่วนร้อยละของสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ตกเป็นตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	สตรีไทย		สตรีไทยมุสลิม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	๒๕๗	๖๕.๗	๓๑๑	๗๗.๘
ไม่ใช่เกษตรกร	๓๖	๙.๒	๒๓	๕.๕
แม่บ้าน	๙๘	๒๕.๑	๖๓	๑๖.๓
รวม	๓๙๑	๑๐๐.๐	๓๙๗	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๕ พบว่าสตรีไทยที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร ซึ่งมีถึงร้อยละ ๖๕.๗ รองลงมาได้แก่อาชีพแม่บ้าน ซึ่งมีร้อยละ ๒๕.๑ ส่วนผู้ที่มีอาชีพไม่ใช่เกษตรกรมีเพียงร้อยละ ๙.๒ เท่านั้น ในทำนองเดียวกัน สตรีไทยมุสลิมที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร ซึ่งมีถึงร้อยละ ๗๗.๘ รองลงมาคืออาชีพแม่บ้านร้อยละ ๑๖.๓ ส่วนผู้ที่มีอาชีพไม่ใช่เกษตรกรมีเพียงร้อยละ ๕.๕ เท่านั้น นั่นคือแบบแผนการประกอบอาชีพของสตรีที่ตกเป็นตัวอย่างไม่สู้แตกต่างกันมากนัก

ตารางที่ ๖ อัตราส่วนร้อยละของสมาชิกสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ตกเป็นตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	สมาชิกสตรีไทย		สมาชิกสตรีไทยมุสลิม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกรกรรม	๓๐๓	๗๗.๕	๓๔๑	๘๘.๑
ไม่ใช่เกษตรกรกรรม	๘๗	๒๒.๒	๔๓	๑๑.๑
ไม่มีอาชีพ	๑	๐.๓	๓	๐.๘
รวม	๓๙๑	๑๐๐.๐	๓๘๗	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๖ พบว่า สมาชิกสตรีไทยที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรกรรม ซึ่งมีถึงร้อยละ ๗๗.๕ ส่วนผู้ที่มีอาชีพไม่ใช่เกษตรกรกรรม มีเพียงร้อยละ ๒๒.๒ สำหรับผู้ที่ว่างงานหรือไม่มีอาชีพอยู่ในขณะนั้นน้อยมาก ในขณะที่สมาชิกสตรีไทยมุสลิมที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรกรรม ซึ่งมีถึงร้อยละ ๘๘.๑ ส่วนผู้ที่มีอาชีพไม่ใช่เกษตรกรกรรมมีเพียงร้อยละ ๑๑.๑ สำหรับผู้ที่ว่างงาน หรือไม่มีอาชีพอยู่ในขณะนั้นน้อยมาก

ตารางที่ ๗ อัตราส่วนร้อยละของสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ตก เป็นตัวอย่างจำแนกตามรายได้ของครอบครัว
ต่อปี

รายได้ของครอบครัว/ปี/บาท	สตรีไทย		สตรีไทยมุสลิม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๓,๐๐๐	๖๘	๑๗.๔	๑๒๗	๓๒.๘
๓,๐๐๐ - ๕,๙๙๙	๗๐	๑๗.๕	๗๔	๑๙.๑
๖,๐๐๐ - ๘,๙๙๙	๖๖	๑๖.๘	๕๗	๑๔.๗
๙,๐๐๐ - ๑๑,๙๙๙	๕๐	๑๒.๘	๔๒	๑๐.๙
๑๒,๐๐๐ - ๑๔,๙๙๙	๓๙	๙.๘	๒๐	๕.๒
๑๕,๐๐๐ - ๑๗,๙๙๙	๒๑	๕.๕	๑๒	๓.๑
๑๘,๐๐๐ - ๒๓,๙๙๙	๒๙	๗.๔	๑๖	๔.๑
๒๔,๐๐๐ - ๒๙,๙๙๙	๑๕	๓.๘	๘	๒.๑
๓๐,๐๐๐ - ๓๕,๙๙๙	๑๒	๓.๑	๖	๑.๖
๓๖,๐๐๐ - ๔๗,๙๙๙	๑๑	๒.๘	๑๑	๒.๘
๔๘,๐๐๐ - ๕๙,๙๙๙	๕	๑.๓	๖	๑.๖
๖๐,๐๐๐ หรือมากกว่า	๕	๑.๓	๗	๑.๘
ไม่ตอบ	-	-	๑	๐.๒
รวม	๓๙๑	๑๐๐.๐	๓๘๗	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๗ ได้แบ่งรายได้ของครอบครัวต่อปีตามหลักเกณฑ์การแบ่งรายได้ของประชากรภาคใต้ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี^๑ พบว่าสตรีไทยที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ของครอบครัวต่อปี ๓,๐๐๐-๕,๙๙๙ บาทในอัตราใกล้เคียงกับครอบครัวที่มีรายได้รองลงมาซึ่งมีรายได้ของครอบครัวต่อปีต่ำกว่า ๓,๐๐๐ บาทหรือร้อยละ ๑๗.๕ และร้อยละ ๑๗.๔ ตามลำดับ ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ของครอบครัวต่อปีต่ำกว่า ๓,๐๐๐ บาท มีถึงร้อยละ ๓๒.๘ รองลงมามีรายได้ของครอบครัวต่อปี ๓,๐๐๐-๕,๙๙๙ บาทซึ่งมีเพียงร้อยละ ๑๙.๑ เท่านั้น

^๑สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานสถิติแห่งชาติ, สมุคสถิติรายปีประเทศไทย,

ตารางที่ ๘ อัตราส่วนร้อยละของสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ตก เป็นตัวอย่างจำแนกตามจำนวนครั้งของการตั้งครรภ์

จำนวนครั้งของการตั้งครรภ์	สตรีไทย		สตรีไทยมุสลิม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยตั้งครรภ์	๑๔	๓.๕	๓๕	๕.๐
๑ - ๒ ครั้ง	๑๒๗	๓๒.๕	๑๔๓	๓๗.๐
๓ - ๔ ครั้ง	๑๔๔	๓๗.๑	๑๑๔	๒๙.๕
๕ คนขึ้นไป	๑๐๕	๒๖.๙	๙๕	๒๔.๕
รวม	๓๙๐	๑๐๐.๐	๓๘๗	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๘ พบว่า สตรีไทยที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่เคยผ่านการตั้งครรภ์มาแล้ว ๓-๔ ครั้ง มีถึงร้อยละ ๓๗.๑ รองลงมาเคยผ่านการตั้งครรภ์มาแล้ว ๑-๒ ครั้ง มีร้อยละ ๓๒.๕ ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่เคยผ่านการตั้งครรภ์มาแล้ว ๑-๒ ครั้ง มีถึงร้อยละ ๓๗.๐ รองลงมาเคยผ่านการตั้งครรภ์มาแล้ว ๓-๔ ครั้ง มีร้อยละ ๒๙.๕ สรุปได้ว่า จำนวนครั้งของการตั้งครรภ์โดยเฉลี่ยของสตรีไทยสูงกว่าสตรีไทยมุสลิม คือ ๓.๕ ครั้งและ ๓.๑ ครั้งตามลำดับ

ตารางที่ ๔ อัตราส่วนร้อยละของสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ตกเป็นตัวอย่างจำแนกตามจำนวนบุตรเกิดรอด

จำนวนบุตรเกิดรอด	สตรีไทย		สตรีไทยมุสลิม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๐ คน	๑๔	๓.๖	๓๗	๕.๖
๑ - ๒ คน	๑๓๔	๓๔.๓	๑๔๘	๓๘.๒
๓ - ๔ คน	๑๕๑	๓๘.๖	๑๑๖	๓๐.๐
๕ คนขึ้นไป	๕๒	๒๓.๕	๘๖	๒๒.๒
รวม	๓๕๑	๑๐๐.๐	๓๘๗	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔ พบว่า สตรีไทยที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนบุตรเกิดรอด ๓-๔ คน มีถึงร้อยละ ๓๘.๖ รองลงมา มีจำนวนบุตรเกิดรอด ๑-๒ คน มีร้อยละ ๓๔.๓ ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่มี จำนวนบุตรเกิดรอด ๓-๔ คนมีเพียงร้อยละ ๓๐.๐ รองลงมา มีจำนวนบุตรเกิดรอด ๑-๒ คน มีถึงร้อยละ ๓๘.๒ สรุปได้ว่า สตรีไทยมีจำนวนบุตรเกิดรอดโดยเฉลี่ยสูงกว่าสตรีไทยมุสลิม คือ ๓.๓ คนและ ๒.๕ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๐ อัตราส่วนร้อยละของสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ตกเป็นตัวอย่างจำแนกตามจำนวนบุตรที่มีชีวิต

จำนวนบุตรที่มีชีวิต	สตรีไทย		สตรีไทยมุสลิม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๐ คน	๑๔	๓.๖	๓๔	๑๐.๑
๑ - ๒ คน	๑๔๔	๓๗.๑	๑๔๖	๔๐.๓
๓ - ๔ คน	๑๕๕	๓๙.๖	๑๑๔	๓๐.๗
๕ คนขึ้นไป	๗๗	๑๙.๗	๗๓	๑๘.๙
รวม	๓๙๑	๑๐๐.๐	๓๘๗	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๑๐ พบว่า สตรีไทยที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนบุตรที่มีชีวิต ๓-๔ คน มีถึงร้อยละ ๓๙.๖ รองลงมา มีจำนวนบุตรที่มีชีวิต ๑-๒ คน มีร้อยละ ๓๗.๑ ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนบุตรที่มีชีวิต ๓-๔ คน มีเพียงร้อยละ ๓๐.๗ รองลงมา มีจำนวนบุตรที่มีชีวิต ๑-๒ คน มีเพียงร้อยละ ๔๐.๓ สรุปได้ว่าสตรีไทยมีจำนวนบุตรที่มีชีวิตโดยเฉลี่ยสูงกว่าสตรีไทยมุสลิมคือ ๓.๑ คน และ ๒.๗ คนตามลำดับ